

TRADICIONALNI IZLET GOLF CLUBA MARIBOR

Kot vsako leto v začetku leta smo tudi letos potovali v Turčijo na naš tradicionalni izlet , ki je bil že 16 od tega 15 krat v Turčijo, samo prvi je bil v Tuniziji.

Letošnja izbira je bila preverjeni hotel Cornelia Diamond v katerem smo pred par leti že bili. Začelo se je s poletom iz Dunaja preko Istambula v Antalyo. Po skoraj celodnevnem potovanju nas je v Antalyji čakal avtobus naše agencije, ki nas je odpeljal v izbrani hotel.

Hotel smo poznali in dobili smo sobe čisto blizu plavalne lagune, tako da je vsaka soba imela dostop v bazen, v katerem je voda v tem letnem času malo prehladna, tako da je kopanje odpadlo.

Sobe klasika cca. 40-50 m2 z velikim LCD televizorjem, mini barom in celo kotičkom za pripravo kave ali čaja. Sam hotel ima vse kar imajo veliki. (5000 m2 velik SPA center, nakupovalni del v kleti z različnimi trgovinami, bowlingom.....) Razume se, da smo imeli namestitev »vse vključeno«, tako da žejne in lakote nismo trpeli.

Igrali smo na igrišču Faldo, ki ima 3 x 9 lukenj, tako da smo igrali vse kombinacije. Štartne čase smo imeli vse dni, nekateri so igrali še sedmič na dan odhoda, to je v soboto.

Priredili smo tudi tradicionalni turnir Texas Scramble, ki sta ga dobila Drago in Branko in nagrada: vrhunske ure rdeče in rjave barve.

Zmagovalca Texas Scramble Invitational

Skupni zmagovalec neto, pomeni, da so šteli trije najboljši rezultati neto seštevno, pa je postal Vojko in prav tako je bila nagrada ura, samo tokrat vrhunski kronograf Rolex.

Skupni neto zmagovalec Vojko

Udeleženci letošnjega izleta sami stari znanci in pa nekaj novincev, ki so bili z nami prvič in po njihovih besedah ne zadnjič. Novinci: **Katarina, Slavica, Slavko, Drago, Aleš, Urška in Lujz.**

Od leve: Aleš, Darko, Urška, Slavko

Od leve: Viktor, Karla, Katarina in Drago

Od leve: Vojko, Dule, Danica in Lujz

Od leve: Gorazd, Franc, Tomaž

Od leve: Tone, Leon, Zvonko in Branko

Igrišče Faldo spada k hotelu, tako da vse storitve plačuješ s številko sobe, pomeni plačaš na koncu bivanja. Ker ima igrišče 27 lukenj, sestavijo 18 igralnih polj tako, da so poimenovali luknje : od 1-9 King, 10-18 Queen in 19-27 Prince. Tako dobijo tri igrišča, ki so prav tako poimenovana King 1-18, Queen 10-27 in Prince 19-27 in 1-9. Štartni časi so na vseh treh do najkasneje 10.00 odvisno od prvih štartnih časov. Po odigranih 9 luknjah je igrišče za nadaljevanje na drugih 9 prazno in skoraj ni čakanja. Igrišče je bilo lepo urejeno, še pa zdaleč ni lahko. Čistine so sicer precej široke, toda ob straneh rahlo padajo, tako da žogica hitro pristane ob čistini, ki pa je večji del peščena in se iz nje bolj ali manj samo rešuješ oz. poiščeš najkrajšo pot na čistino. Peščene ovire so precej globoke, tudi tiste na čistini. Nekaj je tudi vodnih ovir, ki pa so postavljene tako, da ni v vodi veliko žogic.

Vreme je bilo fantastično in glede na nizke temperature v Sloveniji smo imeli mi 18 -20 stopinj, tako da so tisti, ki so imeli s seboj kratke hlače, lahko v njih tudi igrali.

Eno od igralnih polj oz. lukenj

Pred štartom v klubski hiši; drobno pecivo in peneče vino.

Lujz in Tone čakajoč štart

Hotel je zelo lep in udoben. Sobe so velike in vse imajo pogled na laguno in morje, saj ima obliko podkve.

Pogled iz dvigala

Hrana je tako kot vedno v Turčiji, okusna z eno pomankljivostjo, ni kralja živali –**svinje**. Toda tudi to ni problematično, saj je vsega drugega v izobilju. Samo različnega kruha, štučk in žemljic je več kot v naših supermarketih. Predjedi je približno kakšnih 15 metrov in pri glavnim jedeh izbiraš med roštiljem, ki ga pripravljajo v jedilnici na pravem oglju, različnimi jedmi na žlico, pizzami, testeninami, ribami..... Po končanem vnašanju kalorij mesnega in zelenjavnega izvora pa še sladice, ne sladice, metri in metri sladic in to navadnih in diabetičnih. (kako je lahko baklava diabetična sicer ne vem).

Predjedi

Sladice in sadje

Ne glede na to, da smo bili že tolikokrat v Antalyji oz. v Beleku, vsako leto najdemo čas za kakšen »šoping«. Če ne drugače je potrebno kupiti ure za turnirske nagrade in potem še vedno pogledamo kaj je novega v turški tekstilni industriji in kupimo kakšno majico, seveda originalno, po ugodni ceni. Tudi letos ni bilo nič drugače.

Nakup ur

V Beleku

Zapestnice

Čakajoč taxi

Za šankom

Efes

Torej brez zaključka reportaže: **Vidimo se naslednje leto.**

Gorazd Švaljek